

hierbij afgebeelde oud-Indische koperen beeldje stelt Krishna als danser, de fluit bespelende, voor (bl. 191). Hij is als jongeling door zijne moeder Devaki achtergelaten bij het herdersvolk der Gopa's en nu trekt hij uit, om Devaki en den grijsaard, hem, die nooit verandert, te zoeken. Op dien tocht wordt hij zich het eerst van zijne heilige roeping bewust. Eerst tracht hij de innerlijke onrust, die hem bezielt, te bevredigen door fysieke krachtsuitingen, zooals het verdelen van schadelijke dieren. Hij doodt de reuzenslang van den vorst der Duisternis Kalayeni.

DANSERS, NAAR EEN GRAFSCHILDERING TE DESHASHEH (EGYPTE).

Plotseling komt het besef, dat hij nooit bevrediging kan vinden door het ontnemen van leven aan andere wezens. Hij reinigt zich in de zon en in het water van den heiligen Ganges en bidt om het ware inzicht. Daarna keert hij terug tot de herders van den berg Meroe. Ziehier, hoe het verhaal verder gaat.

De glanzende schijf van de herfstmaan scheen door het cederwoud en in den nacht was de lucht vol van den geur der leliën, waarin des daags de bijen gonzen. Gezeten onder een zwaren boom aan den kant van een grasveld droomde Krishna, afkeerig nu van den doeloozen aardchen strijd, over hemelsche overwinningen en de oneindigheid van hetgeen buiten de aarde is. Hoe meer hij aan zijn stralende moeder en aan den waardigen grijsaard dacht, des te verachtelijker kwamen hem zijne kinderachtige heldenfeiten voor en des te duidelijker werden hem de hemelsche dingen. Een troost vol

liefelijkheid, een zich herinneren van zijn goddelijken oorsprong doorstroomde hem. Toen welde eene hymne van dankbaarheid voor Makadeva, den grooten God, in zijn hart op en ontstroomde aan zijne lippen in zachte, verheven melodieën. — De Gopis, vrouwen en dochters der herders, aangetrokken door dezen wonderzang, kwamen uit hare woningen geloopen. De eersten trokken zich dadelijk angstig terug, nadat zij oude mannen uit haar dorp waren tegengekomen en deden, alsof zij bloemen hadden geplukt. Anderen echter kwamen dichterbij, riepen Krishna bij den naam en

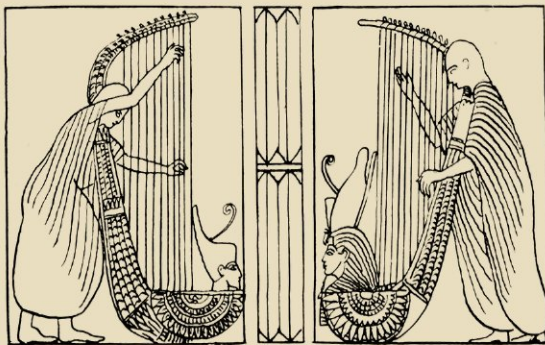
vluchtten dan beschaamd weg. Langzamerhand, moed vattend, omringden de vrouwen hem in groepjes als nieuwsgierige, schuwe gazellen. Hij echter, verloren in zijn droom der goden, zag haar niet.

De Gopi-vrouwen, hoe langer hoe meer opgewonden door zijn gezang, begon het te ergeren, dat zij niet werden opgemerkt.

Nichdali, eene dochter van den patriarch Nanda, was met gesloten oogen in extatischen toestand vervallen. Maar Sarasvati, hare zuster, die vrijmoediger was, kwam vlak bij Devaki's zoon.

Dan, zich tegen hem aandringend, vleide zij: „O, Krishna, ziet ge niet, dat wij naar u luisteren en dat wij niet meer kunnen slapen in onze huizen? Uwe melodieën hebben ons betooverd, verheven held, en nu zijn wij gevangen door uwe stem en kunnen u niet meer missen”.

„O, zing nog meer!” zeide een ander meisje. „Leer ons, onze stemmen te moduleeren”.

HARPSPELENDE PRIESTERS UIT HET GRAF VAN RAMSES III (EGYPTE).